

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 10. december 2014
Kontor: Statsrets- og Menneske-
retskontoret
Sagsbeh: Thomas Kloppenburg
Sagsnr.: 2014-0037-0090
Dok.: 1413825

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 138 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.) (L 72), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 3. december 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Louise Vadheim Guldborg

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 138 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik vedrørende forslag til lov om ændring af udlændinge-loven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.) (L 72):

”Vil ministeren oplyse, om det er regeringens opfattelse, at der er en nedre grænse for, hvornår man beløbsmæssigt kan påberåbe sig hensynet til statens økonomiske velfærd, jfr. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 2?”

Svar:

Enhver har efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1, ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance. Af artikel 8, stk. 2, fremgår det, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til f.eks. landets økonomiske velfærd.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis betyder det, at staten ved indgreb i en rettighed omfattet af artikel 8 skal sikre en rimelig balance mellem på den ene side hensynet til den enkeltes rettigheder og på den anden side hensynet til samfundet som helhed. Staten har i den forbindelse en vis skønsmargin. Der henvises herved f.eks. til dom af 31. januar 2006 i sag nr. 50435/99, Rodrigues da Silva og Hoogkamer mod Nederlandene, præmis 39.

Det vil altid afhænge af en konkret vurdering, om staten har sikret en sådan rimelig balance i en sag. Efter Justitsministeriets opfattelse vil der på den baggrund ikke kunne siges at være en fast nedre grænse for, hvornår en medlemsstat beløbsmæssigt kan påberåbe sig hensynet til statens økonomiske velfærd efter artikel 8, stk. 2.